

دریا دلان

من در گشت راست سحاب دیده ام
فرما که و قنده دریا سینه ام .
من عقوق را بریده صد رنگ دلپذیر
با یکی سمریه تمام نشسته ام .
در همه بار ندر سید ستاره که
با نیتوں خوشی ز بر گشت ستام .

من شعور از

من شعور از خنده شیرین کودمان
من نغمه را از رقص لطف زبم صبح
آثار را از سینه پر شیر مادران
از ادگی ز گوشه تاریک کلمه که
بنی با من از زبان سر ربار انتظار
نخ می آید ز زمین و شکوفائی از بهار
بگرفته ام که دسته گلی از میان تنم
بر برگه لوبه راه را می آید پدیدار

من با یک کوه و نغمه دریا سینه ام
دریا دلان سمت ترک کوه دیده ام

۸ × ۸ لندن ۸۴ ۱۳